

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II^{то} обикновено Народно Събрание.

ХС ЗАСЪДАНИЕ, ВЪ ВТОРНИКЪ 2 ДЕКЕМВРИЙ 1880 ГОД.

(Подъ председателството на г-на Сукнарова. — Начало въ единъ часъ 30 мин. послѣ пладнѣ.)

Председатель: (Звъни): Ще се чете списъка на депутатитѣ.

Секр. Златовъ: (Чете: Синька на депутатитѣ).
Вчера отсъстваха: Христо Стояновъ, Даскаловъ, И. Ковачевъ, Карапетровъ, Горбановъ, Каравеловъ, Цеко Ванчевъ, Тодоръ Балабановъ, Климентъ Браницкий, Даскалъ Тодоръ, Стамболовъ, П. Станчовъ, Д-ръ Браделъ, Кирковъ, Бурмовъ, Николай Михайловский, Митрополитъ Григорій, Г. Цанковъ, Драганъ Цанковъ, Иачевичъ, Т. Станчевъ, Атанасъ, Костовъ, Кънчо Жековъ, Димитръ Бърневъ, Иванъ Хорозовъ, Василъ Поповичъ, Ахмедъ Ефенди, Михалаки Колони, Симеонъ Митрополитъ Иреславский, Болѣвский, Тодоръ Икономовъ, Симеонъ Ичевъ, Никола Мънговъ, Петъръ Черневъ, Иванчо Стояновъ, Никола Стойчевъ, Никола Десевъ, Калчо Симеоновъ, Стоилъ Поповъ.

Председатель: Отъ 172 представители отсъствуватъ заедно съ касиранитъ 53, присѣствуватъ 119 по вече отъ половината и засѣданieto се отвори. Сега ще се чете 86 протоколъ.

Секр. Даневъ: (Чете 86 протоколъ).

Председатель: Има ли нѣкой да забѣлѣжи нѣщо върху четения протоколъ? (Нѣма). На дневний редъ е доклада на комисията, която разгледва законопроекта за Министритѣ. Умолива се г-нъ Докладчикъ да заеме мѣстото си.

Докладчикъ Грънчаровъ: Г-да! Комисията за разглеждане законопроекта за създание Министритѣ, както и законопроекта за наказанията, които се налагатъ на Министритѣ за вини, които сж предвидени въ 155 чл. отъ Конституцията, като преглѣда тѣзи два законопроекта, намѣри ги умѣстни и е направила само нѣкои малки измѣнения, просто да кажа редакционни.

Председатель: Какъ желае Нар. Събрание членъ по членъ или исцѣло да се прочете. (Гласове: членъ по членъ).

Докладчикъ: (Чете): »Законъ за създание Министритѣ« Исхвърли се думата »на«. (Приема се). (Чете):

I. Редътъ за дѣйствиия на Народното Събрание при даванетоъ подъ сждъ Министритѣ за престѣпления, предвидени въ 155 членъ отъ Конституцията.

И тукъ комисията е исхвърлила думата »на«.

М-ръ Антоновъ: Тука въ заглавието се казва: »предвидени въ 155 чл. отъ Конституцията«, а въ законопроекта има членъ за такъвизъ престѣпления, които не сж предвидени въ Конституцията и за това трѣба да се прибави »и за други обикновени престѣпления«.

М-ръ Каравелевъ: Това е въ глава втора. Въ I-та глава се казва: редътъ за дѣйствиия; а въ оглавлението на втората глава говори се за престѣпления предвидени въ Конституцията, а въ трети — за обикновени престѣпления.

Докладчикъ: Както виждатъ г-да депутатитѣ, този законъ е раздѣленъ на 3 отдѣления. Първото отдѣление е като встъпление, второто е за съставътъ на държавний сждъ и нѣговитѣ дѣйствиия и кога министритѣ подпадатъ подъ отговорностъ, които е предвидена въ чл. 155 на Конституцията, а третото отдѣление е, когато се даватъ подъ сждъ за частни и обикновени погрѣшки. Заради туй заглавието си е на мѣсто.

Председатель: Приема ли Нар. Събрание заглавието на I-й отдѣлъ съ исхвърляние на думата »на« както стои въ проекта? (Приема се).

Докладчикъ: (Чете):

1. Всеки представител има право да внесе въ Народното Събрание предложение за предаване под съд министрите. Това предложение трябва да бъде писмено и подписано най малко от една четвърт от членовете на Народното Събрание.

Въ предложението за предаване под съд трябва да са показани фактовете и обстоятелствата на обвинението, които показват престъпният дѣл, предвидѣн въ 155 чл. отъ Конституцията (срав. 156 чл. отъ Конституцията).

Тука комисията е направила слѣдующитѣ измѣнения: Въ първото отдѣление на този членъ е изхвърлила думата »на«, а въ второто, гдѣто се говори за фактове и обстоятелства на обвинението, изхвърли се думата »пунктове« защото се разбира, като се каже фактове на обвинението; послѣ е изхвърлено »едно«, защото може да се случатъ повече престѣпни дѣяния.

М-ръ Каравеловъ: Азъ нѣмамъ нищо противъ това. —

М. Радославовъ: Последната алинея на първи членъ, гдѣто се казва: »това предложение трябва да бъде писмено и подписано най малко отъ $\frac{1}{4}$ отъ членовете на Нар. Събрание«. Какъ трябва да се разбира това, отъ всичкитѣ членове на Събраниято или отъ присъствающитѣ?

Докладчикъ: Това е направено, както предписва самата Конституция въ 156 членъ (Чете):

„Предложенията, за предаване министръ на Съдъ, трябва да бъдатъ писмени и да съдържаатъ едно по едно всичкитѣ обвинения, и да са подписани най малко отъ една четвъртина отъ членовете на Нар. Събрание“. Значи отъ членовете на Народно Събрание т. е. отъ всичкитѣ, а не отъ присъствающитѣ.

М-ръ Каравеловъ: Щомъ не е казано отъ присъствающитѣ, разбира се отъ всичкитѣ. Това не е толкова важенъ въпросъ. (Гласове: важенъ е!) Толкова не е.

Докладчикъ: Отъ всичкитѣ членове се разбира.

Предсѣдатель: Приема ли Нар. Събрание члена така както си е редактиранъ отъ комисията. (Приема се.)

Докладчикъ (Чете):

2. Предложението за предаване подъ съдъ, слѣдъ като се внесе въ Народното Събрание, незабавно се съобщава на обвиняемия министръ. (Приема се.)

(Чете):

3. Слѣдъ три дни, отъ като се внесе предложението за предаванетоъ министра подъ съдъ, представителътъ, който е внесълъ предложението, чете го въ събраниято и излага устно мотивитѣ, слѣдъ което обвиняемия министръ има право да даде обяснения за свое оправдание или за опровержение мотивитѣ, слѣдъ това се допускатъ прения по поводъ на предложението, при което обвиняемия министръ има право да възражава на всекий представител, който поддържа обвинението. (Приема се.)

4. Слѣдъ като се свършатъ пренията, предсѣдательтъ пита Народното Събрание, приема ли то въ уважение предложението, за да се предаде подъ съдъ министрътъ, или го оставя безъ послѣдствие. (Приема се.)

5. Ако Народно Събрание признае предложението за предаване подъ съдъ уважително, то избира комисия отъ 12 члена, върху която се възлага да установи тя подробно и обстоятелно фактовете на обвинението.

За членове на тази комисия не могатъ да бъдатъ избрани

представителитѣ, които са подписали предложението за предаванетоъ подъ съдъ, но тѣ, както и обвиняемия министръ трябва да бъдатъ изслушвани всеки пжтъ, когато пожелатъ.

Самсаровъ: Кждѣ ще бъдатъ изслушвани да ли въ Събраниято или въ комисията.

Докладчикъ: Разбира се, че тѣ трябва да бъдатъ изслушвани въ комисията; защото както всекий съдебенъ изслѣдователъ, когато изслушва всичкитѣ участници, които могатъ да бъдатъ изслушвани, както при търговскитѣ дѣла, тъй също могатъ да дадатъ обяснения и въ Нар. Събрание и въ комисията.

Недѣлковичъ: Азъ мисля, че трябва да се дадатъ обяснения въ Нар. Събрание, защото всекий представител има право да ги иска. За туй това е излишно, защото да се ограничаватъ представителитѣ и да не се избиратъ въ комисията онези, които подписали актътъ. Азъ мисля, че всичкитѣ представители може да се избиратъ въ комисията.

М-ръ Каравеловъ: Дѣйствително, че споредъ закона всекий депутатъ има право да говори; но тука е работа за комисия. Въ комисията иматъ право да се изслушватъ и комисията ще ги вика; но не може същиятъ обвинителъ да бъде и слѣдователъ; защото, ако е сериозно обвинението, ония, които възбуждатъ изслѣдването по обвинението, могатъ да говорятъ, и азъ мисля, че всекога ще се намерятъ такива хора въ Събраниято, които да се избиратъ въ комисията; но желателно е да не бъдатъ въ комисията тѣзи, които възбудили изслѣдването и за да бъде по редовно; за това се пише този порядъкъ тука.

Недѣлковичъ: Струва ми се, че въ тѣзи случаи Нар. Събрание ще избере държавенъ обвинителъ. Депутатитѣ, които са подписали обвинението, трябва да бъдатъ всички, които били въ камарата, а държавниятъ обвинителъ може да вземе думата и да обвинява.

М-ръ Каравеловъ: Това е свършено за послѣ, когато се рѣши, че обвинението е таква, щото да се даде подъ съдъ; тогава се избира държавенъ обвинителъ, който да отива и обвинява въ съдилището, а тука е дума за Събраниято. Това е предварително нѣщо, а държавниятъ обвинителъ, той ще дойде послѣ.

Недѣлковичъ: Какъ предлагамъ да не се изключаватъ представителитѣ за да могатъ да се избиратъ всички.

Докладчикъ: Азъ мисля че може да бъде обвинители въ същото време и слѣдователъ. Комисията е, която ще изслѣдва подробно, да ли обясненията на министритѣ са на мѣсто и да ли има фактове, които да заставятъ Нар. Събрание да отдаде министра подъ съдъ и на основание на тѣзи данни, споредъ както ще видятъ г-да депутатитѣ въ 7 членъ, Нар. Събрание ще се произнесе, да ли ще се даде министрътъ подъ съдъ или не. Представете си комисия на която членове са ония, които обвиняватъ; тогава тѣ всекога ще насто-

яватъ вината да съществува. Това не е праведно нѣщо. Това разгледаніе трѣба да стане отъ други лица, които да бждѣтъ по безпристрастни да го разгледатъ; защото обвинителя вѣроятно при изслѣдваніето ще поддържа пакъ това, което е подписалъ. Тука трѣба по безпристрастенъ характеръ да се даде на закона. (Гласове: исчерпано е!)

М-ръ Каравеловъ: Освѣтъ това рѣшава Народното Събрание а не комисията, а за да се запази безпристрастие за това трѣба да не бждѣтъ обвинителитѣ пакъ същитѣ изслѣдователи.

Баларевъ: Тука предложението на г-на Недѣлковича нѣма си мѣстото; защото, ако да приемемъ тѣзи лица, които обвиняватъ да бждѣтъ въ сѣщо време членове въ комисията, то значи да предрѣшаваме въпроса, защото това значи да приемемъ тѣзи мотиви, като нѣщо свършено. Комисията трѣба да бжде безпристрастна за да изслѣдва да ли е истина, което е казано въ обвинителния актъ.

Недѣлковичъ: Азъ имамъ честъ да отговоря на г-на Баларева, че неговитѣ възражения на моето предложение нѣматъ си мѣстото; защото никой нѣма право на единъ представителъ да отнема правото да подпише предложението за даване министритѣ подъ сждѣ; но може би да се случи всичкитѣ да подпишатъ и да не остане възможность да се избератъ 12 души за комисия.

Кърджиевъ: Отъ всичкитѣ обяснения дадени отъ г-на докладчика, Народното Събрание се освѣтли отъ съдържанието на този членъ, именно, че въ комисията могатъ да се изслушатъ, както обвиняющитѣ, така и обвиненитѣ министри. Министритѣ ще даватъ обяснения въ тѣзи комисия, която е като изслѣдователно тѣло. Тя слуша обвинителитѣ и обвиняемитѣ; но ако обвинителитѣ сж една частъ отъ тѣзи комисия, тогава азъ не разбирамъ какво значение има предложението на г-на Недѣлковича; защото тогава комисаритѣ сами ставатъ изслѣдователи и не зная защо има 7 чл. въ този законъ, които казва: «че слѣдъ слѣдствието ще се внесѣтъ протоколитѣ тука и Нар. Събрание ще се произнесе и ще дебатира върху тѣхъ». За това още единъ пжтъ повтарямъ, че предложението на г-на Недѣлковича е неумѣстно.

Тихчевъ: За да се освѣтли г-нъ Недѣлковичъ, азъ ще му кажа една юридическа страна. Ако да приемемъ тѣй, както каза г-нъ Недѣлковичъ щото и тѣзи, които подписали да се даде министра подъ сждѣ, да се приематъ въ комисията, то тогава какво ще направятъ обвиняемитѣ лица? Тѣ просто ще поискатъ на основание на закона да се отстранятъ тѣзи изслѣдователи; защото тѣзи г-да сж обвинители и тѣ даватъ лицето на сждѣ, слѣдователно ще има право да ги отведе и тогава ще се предвиди това, че тѣзи лица, които обвиняватъ не трѣба да влизатъ въ комисията.

Предсѣдателъ: Приема ли Нар. Събрание чл. 5 както си е въ проекта? (Приема се.)

6. Комисията трѣба да свърши дѣйствието си до затварянето на сессията, и да яви на Събранието резултатитѣ на своитѣ издирвания. (Приема се.)

7. Слѣдъ като комисията направи доклада си за резултатитѣ на издирването, ставатъ пренія споредъ изложеніи въ чл. 3 редъ, слѣдъ това Народното Събрание съгласно съ 157 чл. отъ Конституцията, рѣшава въпроса за предаванетоъ министра подъ сждѣ. (Приема се.)

8. Въ сѣщото заседание Народно Събрание, избира измежду представителитѣ Държавенъ обвинителъ, върху когото се възлагатъ прокурорскитѣ обязанности. (Приема се.)

9. Станжалото постановление за предаване министра подъ сждѣ незабавно се съобщава министру на правосѣдието за надлѣжното распорѣждане съгласно съ 10 чл.

Недѣлковичъ: Ако се случи министрътъ на правосѣдието да бжде подсѣдимъ, тогавъ какъ ще направи надлѣжното распорѣждане.

М-ръ Каравеловъ: Разбира се, че щомъ е той обвиненъ въ камарата, то на негово мѣсто ще дойде другъ министръ и него ще уволнятъ, защото той, щомъ сж станали обвиненията, и щомъ е рѣшило Нар. Събрание да се дава подъ сждѣ, то разбира се, че той не може вече да остане министръ.

Недѣлковичъ: Задоволенъ съмъ.

Предсѣдателъ: Приема ли Нар. Събрание чл. 9-й както си е въ проекта? (Приема се.)

Докладчикъ (Чете):

II. Начинъ по който сж извършва Държавенъ сждѣ за издирване и разрѣшение на дѣла по обвинение върху министритѣ въ престѣпни дѣяния, които сж предвидѣни въ 155 чл. отъ Конституцията.

Комисията измѣни тука именно «начинъ по който се съставя и дѣйствува Държавния сждѣ» и проч.

М-ръ Славейковъ: Думитѣ «за издирване и разрѣшаване» азъ не мога да ги разберѣ.

М-ръ Каравеловъ: Това не е добръ редактирано. Трѣба да се каже за издирване и рѣшаване.

Недѣлковичъ: Азъ мисля, че «разрѣшаване» и «рѣшение» сж съвсѣмъ други.

М-ръ Славейковъ: Желая да се каже какво значение се отдава на думата «разрѣшаване».

Недѣлковичъ: «Разрѣшаване» се разбира нѣщо като истъкувание, а «рѣшаване» — рѣшение. Нека го опредѣли нѣкой по добръ.

Докладчикъ: Комисията е съгласна съ думата «рѣшаване».

Предсѣдателъ: Приема ли Нар. Събрание заглавието на 2-й отдѣлъ, както се поправи? (Приема се.)

Тихчевъ: Прие се «разрѣшаване» или «рѣшаване?»

Докладчикъ: «Рѣшаване»

Предсѣдателъ: Който не приема заглавието както е редактирано отъ комисията заедно съ поправката отъ

г-на М-ра на Финансите да си дигне ржката? (Никои не дига.) Значи прието.

Докладчикъ (Чете):

Чл. 10. Предварителното слѣдствие по обвинението на министра въ едно отъ престѣпнитѣ дѣяния показани въ 155 чл. отъ Конституцията, се извършва отъ особна слѣдствена комиссия, която състои отъ три члена: единъ членъ отъ Верховний Кассационний Сѣдъ, като председател на комиссията, подпредседатели отъ Апелативния Сѣдъ и подпредседатели на единъ отъ окръжнитѣ сѣдове. Членовѣтѣ на тая комиссия се назначаватъ отъ Князя, по докладъ отъ Министра на Правосъдието.

Този членъ е измѣненъ тѣй:

„Предварителното слѣдствие по обвинението на министра въ престѣпни дѣяния, показани въ 155 чл. отъ Конституцията, се извършва отъ особна слѣдствена комиссия, която състои отъ три члена: единъ членъ отъ Верховний Кассационний Сѣдъ, като председател на комиссията, единъ отъ подпредседателитѣ на апелативнитѣ Сѣдилища и единъ отъ подпредседателитѣ на окръжнитѣ сѣдилища. Членовѣтѣ на тая комиссия се назначаватъ отъ Князя, по докладъ отъ Министра на Правосъдието“.

М-ръ Каравеловъ: Съ послѣдното видоизмѣнение съмъ съгласенъ. Но мисля, по добръ е гдѣто се казва: «въ едно отъ престѣпнитѣ дѣяния» това «въ едно» да си остане. Защото въ нашата Конституция се наказва кои сѣ видоветѣ на престѣпленията и може би да се вземе едно отъ тѣхъ. Напр. че е принесена вреда на държавата по лична полза и се отдава подъ сѣдъ само по едно злодѣяние. Азъ нѣмамъ нищо противъ това, но ако се остави и тѣй ще бѣде добръ.

Докладчикъ: Комиссията е пехвърляла думитѣ: «въ едно отъ», по съображение както и при първия членъ, че можѣтъ да бѣдѣтъ нѣколко обвинения, а не само «едно».

Предсѣдатель: Желаетъ ли нѣкой да говори върху 10 чл? (Не желаетъ.) Който не приема този членъ както се редактира отъ комиссията да си дигни ржката? (Приема се.)

Докладчикъ (Чете):

11. Слѣдственната комиссия при извършване слѣдствието се ръководи отъ правилата, които сѣ предписани за извършването на предварително слѣдствие отъ 574—665 ст. на Врем. Сѣд. Пр.

Комиссията не е направила никакви измѣнения. (Приема се.)

12. Нагледването за извършването на предварителното слѣдствие принадлежи на Държавния обвинителъ.

Измѣнения нѣма.

М-ръ Славейковъ: Имамъ да забѣлжа, че изговарянето и двата члена при глаголитѣ не звучи хубаво, именно: «разгледването слѣдствието».

Докладчикъ: Тогава може да се каже: «нагледване за извършване предварителното слѣдствие».

Предсѣдатель: Който не приема 12 чл. съ тѣзи поправка да си дигни ржката? (Приема се.)

Докладчикъ (Чете):

13. Обвиняемитѣ министри и Държавния обвинителъ можѣтъ да подаватъ жалби или протести ерѣцу дѣйствиата на слѣд-

ствената комиссия, за нарушение или стѣснение правата имъ, въ углавното отдѣление на Верховния Кассационенъ Сѣдъ (772 до 676 ст. отъ Врем. Сѣд. Правила) който (Сѣдъ) при разрѣшението на жалбата или протеста. се ръководи отъ правилата, предписани въ 677—683 чл. отъ Врем. Сѣд. Правила.

Въ този членъ има типографическа грѣшка, вмѣсто «772 чл.» да се туре «672.»

М-ръ Славейковъ: Кога иматъ това право да подаватъ м-ритѣ жалби и протести: подиръ слѣдствието или слѣдъ свършването на сѣдѣтъ?

Докладчикъ: Подиръ слѣдствието, преди предаването на сѣдъ.

М-ръ Каравеловъ: Обвиняемитѣ м-ри иматъ право да даватъ жалби и протести когато се извършва слѣдствието, именно въ време на слѣдствието.

М-ръ Славейковъ: Това да се забѣлжи въ протоколитѣ.

Паничерски: Азъ бихъ желалъ да попитамъ: подиръ осѣждането ще ли иматъ право м-ритѣ да подаватъ жалби на Кассационния сѣдъ?

М-ръ Каравеловъ: Никаква апелация нѣма. — Конституцията ясно за това говори. Когато се съгласи Н. Събрание на това, и като се санкционира отъ Князѣтъ. Апелацията се разгледва именно отъ Князѣтъ, а тѣ можѣтъ само за милостъ да се обърнатъ къмъ Него, да имъ опрости наказанието. Това е ясно казано въ Конституцията.

Паничерски: Азъ не разбирамъ тогава, защо м-ритѣ и обвинителѣтъ трѣба да подаватъ жалби на Кассацията; въ тагѣтъ случай трѣбало би да подаватъ жалбитѣ си на Държавния сѣдъ. Щомъ нѣма никакви намѣсвания отъ Кассационния сѣдъ, защо се подаватъ на него тѣзи жалби?

Докладчикъ: Когато става слѣдствието, тогава още Държавния сѣдъ не бива съставенъ. Слѣдствието се извършва отъ единъ членъ отъ Кассационния сѣдъ, както е казано въ 10 чл., послѣ отъ единъ членъ на апелативния сѣдъ и единъ отъ окр. сѣдъ. За председател на тѣзи слѣдствена комиссия се счита членѣтъ отъ касационния сѣдъ и протеститѣ за неправомернитѣ дѣйствиа се даватъ въ Кассационния сѣдъ, защото до тогава още не съществува Държавенъ сѣдъ. Той ще се състави вече, когато се свърше предварителното слѣдствие и когато се направи обвинителната рѣчь. Но до тогава, разбирамъ, че ще се даватъ жалбитѣ и протеститѣ въ Кассационния сѣдъ.

Паничерски: Азъ пакъ не можъ да си обясня и обвиняемитѣ м-ри и самия държавенъ обвинителъ подаватъ ли жалбитѣ си въ Кассационния сѣдъ за едно? И за това, ако слѣдствието не бѣде добро направено, тогава обвиняемитѣ и Държавниятъ обвинителъ ще кажѣтъ, че това и това не е направено добръ, а туй ще имъ служи за оправдание? Отъ обясненията, които даде г-нъ до-

кладчикъ, не мож да се освѣтля, защо да се даватъ въ Кассационния съдъ?

Баларевъ: Не зная, защо не може да разбере г-нъ Паничерски. Каза се, че когато съдъ отвори Държавния съдъ, тогава ще види да ли е имало безпорядъци или нѣкакъва нужда за протести. Тогава значи, че трѣба пакъ да се отложи Държавния съдъ, който послѣ пакъ може да се събере. Но противъ изслѣдователя може да се адатъ жалби частни или протести отъ м-ритѣ.

М-ръ Каравеловъ: Ако слѣдственната комиссия намѣри, че не трѣба да се затварятъ м-ритѣ, кой ще рѣши това? Държавния съдъ го още нѣма, защото още не е съставенъ? Държавния съдъ вѣжпва въ дѣйствието само когато има вече извѣстна работа. Той се съставя именно само да съди м-ритѣ; той не е постояненъ. За това трѣба да се предостави на Кассацията да рѣшава тѣзи въпроси. Ако комиссията каже, че не трѣба да се затварятъ, а обвинителътъ каже, че трѣба, тогава ще се обрнати комиссията къмъ Кассацията, която да рѣши: да се затворятъ или не. (Исчерпано е!)

Председателъ: Който не приема 13 членъ съ направената поправка да си дигне ржката? (Никой на дигна.) Приетъ.

Докладчикъ: (Чете.)

14. Комиссията, като свърши предварителното слѣдствие, праща дѣлото до Държавния обвинителъ, който има право да иска допълнително слѣдствие, ако и да е признала комиссията слѣдствието за свършено.

(Приема се.)

15. Върху основание на даннитѣ, които съ установени въ предварителното слѣдствие, Държавния Обвинителъ съставя обвинителен актъ, (ст. 15 отъ допълн. на Врем. Съдеб. Правила) и го предава предсѣдателю на Върховния Кассационенъ съдъ, заедно съ предварителното слѣдствие, тъй също и съ списъка на лицата, които трѣба да се викатъ въ съдѣтъ.

Комиссията измѣни само думата *статии* на *членъ*. (Приема се.)

16. Предсѣдателътъ на Върховния Кассационенъ съдъ, слѣд като получи обвинителния актъ, распореджа се споредъ предписанитѣ въ 691—710 чл. отъ Врем. Съд. Правила и 12 чл. отъ допълн. на Врем. Съд. Правила, а тъй също се распореджа да се привикатъ въ съдебното заседание въ назначения срокъ всички предсѣдатели на апелативнитѣ и окръжнитѣ съдилища.

Комиссията направи само тая поправка, че чл. 12 се замѣнява съ 18, което е печатна погрѣшка. (Приема се.)

17. Държавния съдъ състои отъ: а) всичкитѣ налични съдии отъ Върховния Кассационенъ съдъ, освѣтъ този съдия, който е участвувалъ при извършването на предварителното слѣдствие (715 ст. отъ Врем. Съд. Пр.); б) също толкова съдии избрани съ жребии, кога съ открие съдебното заседание измежду предсѣдателитѣ на апелативнитѣ и окръжнитѣ съдилища.

Предсѣдателскитѣ обязанности съ възлагатъ върху предсѣдатели на Върховния Кассационенъ съдъ.

Обязаноститѣ на обвинителъ съ възлагатъ върху Държавния обвинителъ.

Секретарската длъжностъ се възлага на одного отъ секретаритѣ при Върховния Кассационенъ съдъ, по назначение отъ предсѣдателя на този съдъ.

Бѣлѣжка. Отводъ на съдѣтъ се допуца върху общото основание (716—720 ст. отъ Вр. Съд. Правила.)

(Приема се.)

18. Държавния Съдъ при извършване на съдението и при рѣшение на дѣлото, се ръководи отъ общитѣ правила за разрѣшаване на уголовни дѣла (722—849 ст. Врем. Съд. Правила). Приговоритѣ на Държавния Съдъ съ окончателни; тѣ не подлежатъ ни на апелация, ни на кассация; но на осъденитѣ се предоставя право да подаватъ молба за помилване, която се и предоставя на усмотрѣнието на Народното Събрание.

Тука е поправено така: намѣсто *«приговори»* — *«пресѣди»*; и намѣсто *«уголовни»* тури се *«углавни»*.

М-ръ Славейковъ: Тука думата *«разрѣшаване»* ако нѣма нѣкое особено значение да се замѣни, както стана и по горѣ, съ *«рѣшаване»*.

Председателъ: Който не приема чл. 18. както го редактира г-нъ М-ръ Славейковъ и комиссията, да си дигне ржката? (Приема се.)

Докладчикъ: (Чете):

19. Въ случаетѣ, показани въ 816—837 ст. отъ Врем. Съд. Правила приговора, преди да се испътнѣ, се представя въ Народното Събрание за негово усмотрѣние (16 и 154 ст. отъ Конституцията), послѣдовавшее съгласие на Народното Събрание за помилване или за смаление на наказанието се представя чрезъ Министра на Правосѣдието на Негово Височество Князѣтъ за утвърждение. Тѣй също се постѣпва и въ онѣзи случаи, когато Народното Събрание признае молбата за помилване уважителна.

Тука се поправи печатна погрѣшка: намѣсто 816 до 837 чл. трѣба да стои *«816 до 835 чл.»*; а намѣсто *«приговори»* — *«пресѣди»*, също намѣсто 154 чл. — 159.

Председателъ: Който не приема този членъ съ поправкитѣ отъ страна на комиссията да си дигне ржката? (Приема се.)

Докладчикъ: (Чете):

20. За изпълнението на приговора направенъ отъ Държавния Съдъ, наблюдава Държавния обвинителъ.

Споредъ комиссията: *«За изпълнението пресѣдата на Държавния Съдъ наблюдава държавния обвинителъ»*. (Приема се.)

Председателъ: Давамъ на 5 мин. распусъ.

(Послѣ распусъ.)

Председателъ: Засѣданието се отваря на ново.

Докладчикъ: (Чете): III. Начинѣтъ, по който става предаванетоъ подъ съдъ и самото съдене на министритѣ, когато тѣ се обвиняватъ въ общи престѣпни дѣяния.

Тука комиссията е исхвърлила думата *«на»* и останало само *«съдението министритѣ»*. (Приема се.)

(Чете):

21. За общи злодѣяния и престѣпления, извършени отъ министръ, обвиняемий министръ подлѣжи на наказание споредъ общия углавенъ кодексъ. (Приема се.)

(Чете):

22. Ако Министрѣтъ, при възбуждане преслѣдованието се намѣтва въ оставка, тогава той се съди въ общитѣ съдебни мѣста по обыкновенный редъ на углавний съдъ. (Приема се.)

23. Когато Министерът е на служба, углавното преследване срѣщу него може да бѣде възбудено само по разрѣшенне отъ Народното Сѣбрание по просто висшегласие на присѣжтвуещитѣ членове. (Приема се).

24. Министерът се сѣди въ Верховний касационенъ сѣдъ въ углавното отдѣление. (Приема се).

25. На прокурора при Верховний сѣдъ се възлагатъ прокурорскитѣ обязанности върху общитѣ основания. (Приема се).

26. Гражданското отдѣление отъ Верховний Касаационенъ сѣдъ избира изъ между своитѣ членове одного за извършване предварителното сѣдствие.

Комисията не е направила никакви измѣненія.

Кърджиевъ: Въ 26-й членъ азъ мисля не ще ли бѣде по добѣ, ако се назначавахе да прави предварително сѣдствие единъ отъ членоветѣ на апелацията, защото по долу ще видимъ, че сѣдъ произвежданието на сѣдствието, прокурорътъ внася своитѣ заключения въ търговското отдѣление на Касаационенъ сѣдъ и гражданското отдѣление разрѣшава съгласно ли е съ заключението на прокурора. Но тѣй, като гражданското отдѣление дава два члена отъ които единъ ще бѣде изслѣдователъ, а другъ обвинителъ, то тогава не ще остава пълненъ състава на гражданското отдѣление.

М-ръ Каравеловъ: Азъ нѣмамъ нищо противъ това. Азъ мисля, че тѣзи работи ще бѣдѣтъ и ще се срѣщатъ по рѣдко отъ колкото първитѣ. Защото, когато е сериозно обвинението, то другаритѣ на министра нѣма да го държатъ, но той ще си даде оставката, така щото може да се тури така и »единъ отъ членоветѣ на апелативний сѣдъ«.

Докладчикъ: Азъ съмъ съгласенъ.

Кърджиевъ: »Гражданското отдѣление отъ Верховний касационенъ сѣдъ избира одного отъ членоветѣ на апелативний сѣдъ да извърши предварителното сѣдствие«.

Тихчевъ: Азъ мисля, че членътъ може да остане, както си е въ оригинала; защото и сега се практикува това, че когато единъ отъ членоветѣ изпълняваше службата на изслѣдователя, то той не взимаше участие въ сѣдението, така и тука може да се замѣсти съ единъ отъ членоветѣ отъ углавното отдѣление и азъ не виждамъ нужда за измѣнение.

Докладчикъ: Забѣлжката на г-на Тихчева е умѣтна; защото, ако липсува при гражданското отдѣление единъ членъ, то той може да се земе отъ углавното отдѣление и да се подпълни състава, както става това и сега.

Кърджиевъ: Ако членътъ, който произвежда сѣдствие отъ гражданското отдѣление не може да присѣжтвовать при рѣшаванieto на частни въпроси, то колкото повече може да се вземе отъ уголовното отдѣление, което ще сѣди. Който вземе участие на предварителното сѣдствие, то той не може да вземе участие при сѣдението. За това, когато предрѣшава гражданското отдѣление този

въпросъ, трѣба да повика единъ членъ отъ апелативний сѣдъ за да се допълни състава.

Предсѣдателъ: Давамъ на гласоподаване. Който не приема членъ, 26 както стои въ проекта, да си дигне ржката. (Никой.) Прието.

Докладчикъ (Чете):

» 27. Той членъ отъ Верховний Касаационенъ Сѣдъ, който произвежда сѣдствието, щомъ това послѣдното се свърши, предава го на прокурора при Верховний Сѣдъ, който или съставя обвинителенъ актъ или дава своето заключение, за да се прекрати дѣлото, и сѣдъ това го препраща въ гражданското отдѣление на Верховний Касаационенъ Сѣдъ.« (Приема се.)

(Чете:)

» 28. Ако гражданското отдѣление на Верховний Касаационенъ Сѣдъ намѣри, че дѣянieto, което се приписва на министра, е непакауемо и че уликитѣ за изобличение обвиняемий министръ въ престъжно дѣяние сѣ недостаточни, то оный прекратява дѣлото, и се распорежда за да се освободи обвиняемий, ако той се намѣрва подъ стража.« (Приема се.)

(Чете:)

» 29. Ако гражданското отдѣление намѣри, че приписваното на министра престъжно дѣяние е накауемо, и че уликитѣ за изобличението му сѣ достаточни, то дѣлото за подеждий се предава въ углавното отдѣление на Верховний Касаационенъ Сѣдъ.« (Приема се.)

(Чете:)

» 30. Министерътъ, който е привлеченъ къмъ сѣдствие, или е предаденъ подъ сѣдъ, веднага престава да извършва служебнитѣ си обязанности.«

(Чете:)

» 31. Когато се извършва предварителното сѣдствие, когато се предава обвиняемий подъ сѣдъ, и когато се свърши сѣдението чаятъ се общитѣ правила, които сѣ установени за углавното сѣдопроизводство.« (Приема се.)

(Чете:)

» 32. За простѣпки, за които въ углавний законъ се полага само парично вѣзисканне не повече отъ 300 фр. или запиране до 3 мѣсеца, министритѣ се сѣдятъ въ обикновенитѣ сѣдилища, но при това запирането се замѣнява съ глоба отъ 25 до 300 фр.«

Комисията не е направила никакви измѣненія.

Недѣлковичъ: Щомъ тука се отстъпва отъ углавний законъ и се казва или 300 фр. запирани на 3 мѣсеца, то трѣба да умножимъ глобата и да се каже 600 франка, това ще бѣде справедливо споредъ углавний законъ.

М-ръ Каравеловъ: То е вѣроятно за това, защото остава на мировий сѣдия да сѣди до 300 франка. Ние нѣмаме нищо, защото специалний законъ надвива всекога общийтъ и ние можемъ да туримъ и 600 фр. Въпросътъ е за затворъ; защото, щомъ се зтвори единъ денъ, той престава да бѣде министръ; но той може да бѣде най добръ министръ. За туй нѣмамъ нищо противъ това, да се тури 600 фр.

Предсѣдателъ: Който не приема чл. 32 съ направената поправка отъ г-на Недѣлковича за 600 фр. да си дигне ржката. (Никой.) (Приема се.)

Послѣ това сѣдѣва законъ за наказанне.

Докладчикъ (Чете):

ЗАКОНЪ.

За наказания които се налагатъ за престѣпления,
предвидени въ 155 ст. отъ Конституцията.

Недѣлковичъ: думата «за» пречи, трѣба да се каже «които се налагатъ по престѣпление и т. н.»

Докладчикъ: Азъ мисля, че наказание не е по престѣпление, а за престѣпление; За това не струва да се препираме, и да си остане тъй, както си е въ проекта.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Сѣбрание заглавие то така както стои въ проекта? (Приема се.)

Докладчикъ (Чете):

1. За измѣна на Отецеството или на Князѣтъ виновния се наказва, споредъ родѣтъ на измѣната и степенѣта на вината, съ затворъ въ окови отъ (5) петъ до (15) петнадесетъ години. (Приема се.) (Чете:)

2. За нарушение на Конституцията виновния се наказва, споредъ важността на нарушението и степенѣтъ на вината, съ запитване въ тъмница отъ (1) една до петъ години.

Недѣлковичъ: Това е малко наказание за престѣпление Конституцията. Азъ предлагамъ да бѣде отъ 5 до 10 години.

Кърджиевъ: Азъ тоже мисля, че това е малко, а освѣнъ това думата запитване значи на 3 или 5 дѣна; за това да се каже затворъ въ тъмница, и предлагамъ отъ 3 до 10 години да се тури.

М-ръ Каравеловъ: Азъ мисля, че това е важно; но тѣзи статия е редактирана мошко лоше. Първиѣ недостатѣтъ е, че опредѣлява видовѣтъ на престѣпленията, които не трѣба да опредѣлява. А второто е мошко именно, защото видите въ третий членъ да се казва за «предателството»; това е единъ родъ измѣна, защото гдѣто има предателство тамъ е и измѣна и за измѣна трѣба тежко наказание. Нѣкои нарушения на Конституцията могатъ да се сѣдятъ като единъ родъ измѣна; но самата редакция ни заставлява да туримъ разлика между наказанията; защото има по голѣми и по малки престѣпления. Има статии въ Конституцията, които не сѣ толкозъ важни и които могатъ неволно да се престѣпятъ и за такиви може да има по малко наказание; но предателство това е едно страшно голѣмо престѣпление и трѣбаше повече да се накаже; но най сѣтѣтъ можемъ да туримъ колкото щѣмъ, това не е важна работа.

Кърджиевъ: Съгласява ли се г-нъ Министръ съ моето предложение: «затворъ отъ 3 до 10 години за нарушението на Конституцията.» А послѣ въ чл. 3 ще се говори и за предателство.

М-ръ Каравеловъ: Азъ мисля именно въ членъ 3-й да се прибави, а въ вторий да не се прибавява; защото нарушението на Конституцията е съвършено еластично нѣщо. Помните, колко сме се препирали за нѣкои нѣщо; едни говорятъ, че съ това се нарушава Конституцията, а други говорятъ че не. За половината на членовѣтъ на нашата Конституция се говореше, че

се нарушаватъ, а други казватъ че не се нарушаватъ. Азъ мисля, че тѣзи наказания не сѣ малки, а колкото за членъ 3-й намирамъ че е малко.

Недѣлковичъ: Азъ мисля, че когато се нарушава Конституцията, то ще се тѣлкува, нарушена ли е или не и какъ е нарушена, за това мисля, че предложението ми е на мѣстото и ако г-нъ Министръ обича да го приеме отъ 5 до 10 години.

М-ръ Каравеловъ: Има такива дребни нарушения въ такива членове формални щото може би едва ли ще се уварди нѣкой да го ненаправи и нѣма да се даде подъ сѣдъ. Знаемъ че се тѣлкуватъ различно членовѣтъ на Конституцията. Азъ съмъ убѣденъ, че Сѣбранието ще ги рѣшава; но има случай гдѣто Сѣбранието е рѣшавало, когато е тѣлкувало; но има и други, които не е тѣлкувало и не е рѣшавало. Азъ бихъ молилъ да остане отъ една до 5 години; но прибавилъ бихъ въ 3-й членъ; защото тамъ има за предателство, което споредъ мене е едно страшно престѣпление.

Предсѣдателъ: Който не приема члена както се прочете съ измѣнението на думата «затворъ» да си дигне рѣката. (Меншество). (Приема се.)

М-ръ Каравеловъ: Въ 3-й членъ се казва за предателство и повреда. Тѣ сѣ двѣ различни престѣпления; но така сѣ редактирани, като че излиза едно. За туй по моето мнѣние да се тури отъ една до 10 години; защото предателство е сериозно престѣпление.

Докладчикъ (Чете):

3. За предателство или вреда, причинени на Княжеството съ цѣлъ за личенъ интересъ, споредъ важността на вредата и степенѣта на вината, виновния се наказва съ затворъ въ тъмница отъ една (1) год. до десетъ (10) години.

Комиссията нехвърли «или вреда» и направи «и вреда».

М-ръ Каравеловъ: Това Конституцията го налага. Редакцията е така (чете члена отъ Конституцията). Нар. Сѣбр. може да предава на сѣдъ Министритѣ за измѣна на Отецеството, или на Князя, за нарушение Конституцията, за предателство или нѣкаква вреда причинена на Княжеството за лична полза.

Нѣкаква вреда за лична полза може да се накаже съ 1 или 2 години; но предателство, това е равно съ измѣна; и като измѣна, трѣба отъ 5 до 15 години да се накаже; за това и тука трѣба да се уголѣми наказанието и по добръ е да бѣде еластична статия. Азъ бихъ турилъ отъ 1 до 10 или 12 години.

Кърджиевъ: Азъ мисля, че понеже прочетений членъ отъ г-на Министра предвижда измѣна, престѣпление и нарушение на Конституцията и предателство на Отецеството, то да се редактира този членъ само за предателство, а другъ членъ да бѣде за повреда на Княжеството така, че може да бѣде за предателство да се наказва отъ 5 до 15 години, а за повреда причинена

за личен интерес да се наказва отъ 6 мѣсеци до три години.

М-ръ Каравеловъ: Азъ бихъ се съгласилъ, ако да не бѣше думата или, защото тя ме бърка. Азъ нѣмамъ нищо противъ това; но азъ бихъ турилъ горний членъ за измѣна и предателство защото предателство е измѣна. Азъ мисля, че предателство излиза даже малко по силно отъ измѣна. Измѣна предполага присяга, когато се нарушава, а предателство е когато се предава отечеството. Слѣдователно предателство да туримъ въ първий членъ именно да се наказва отъ 5 до 15 години, а за повреда да се тури, както е въ този членъ обозначено.

Недѣлковичъ: Съвършено съмъ съгласенъ съ г-на Министра 3-й членъ да се гласоподава за повреда, а предателство да го туримъ въ 1-й членъ, защото измѣна и предателство е все ещето.

М-ръ Славейковъ: Съгласенъ съмъ, защото колкото разбирамъ думата предателство, тя е по силна отъ думата измѣна; но Конституцията ги отдѣля и казва »ако е причинена на Княжеството съ цѣль на личен интересъ« то и самата Конституция умалява силното значение на думата предателство и за това ние не можемъ да избѣгнемъ отъ това или да го премѣтимъ, а трѣба да го оставимъ така, както си е. Самата повреда е намаляване, а вреда трѣба да се каже, защото така стои въ Конституцията. За това азъ съмъ съгласенъ да се тури тука отъ 1 до 10 години, понеже тѣ, които ще сѣдятъ, ще го взематъ така, както е въ Конституцията и че нѣма толкозъ силно значение, както самата дума би показала. Другояче ще се вижда, че като отъ първийтъ частъ да издаваме законъ, който може да противорѣчи на Конституцията, като смѣсваме предателство съ измѣна. Ако можемъ да го изтъкваме и да туримъ предателство съ измѣна еднакво, то азъ съмъ съгласенъ. Но пакъ мисля да си остане този членъ за предателство и вреда и доко да се тури отъ 1 до 10 години.

М-ръ Каравеловъ: Именно ме смущава думата »или« но това остава какъ ще го изтъкува Събранието. Ако да го изтъкува вреда за личната полза да си е особено, а за предателство пакъ особено, тогава като се каже за предателство или вреда за личната полза, то вреда за лична полза се отнася за послѣдното, а не за предателство. Самия терминъ предателство въ углавниятъ кодексъ различава тѣзи двѣ думи. Вреда значи подкупване, а предателство, това е силно слово.

М-ръ Славейковъ: Когато е казано съ цѣль за личниятъ интересъ, то дохожда да го разбираме, като подкупване, а иначе както у насъ языкътъ не е опредѣленъ, то даже думата предателство е по силна отъ измѣна.

М-ръ Каравеловъ: Така да не бъркаме, защото ако и да глѣда свѣтло нѣкой, ще се смущава, понеже има

слово »или« за това по добръ е да се тури отъ 1 до 12 години наказание, така щото за предателство се дава по голѣмо наказание и ако е за вреда по долно наказание.

Недѣлковичъ: Тука е вреда, която може да се нанесе на Княжеството. Въ Конституцията се казва: »за предателство или вреда на Княжеството съ цѣль за личниятъ интересъ«. Когато стои въ Конституцията, то трѣба да се разбира, че повреда е отдѣлно отъ предателство. За това по добръ е да туримъ думата предателство горѣ въ първий членъ, както си има по силно значение, а тука да туримъ само вреда за личниятъ интересъ.

М-ръ Каравеловъ: По моето мнѣние въ този членъ или трѣба да се тури наказание отъ 1 до 12 години, или отъ 6 мѣсеци до 10 години, или трѣба да се тури думата предателство въ горниятъ членъ, защото предателство е силно престѣпление.

М-ръ Славейковъ: Думата предателство сама по себе си се разбира. Азъ мисля да се тури горѣ. Но това не трѣба тѣй бързо да рѣшимъ — нѣщо, което стои въ Конституцията. Ние можемъ да предоставимъ на съдницитѣ това, отъ колкото сега да измѣняваме редътъ показанъ въ Конституцията.

Кърджиевъ: По важноста на словото предателство, азъ бихъ билъ на мнѣние да се състави особена статия за него, защото както повреда съ цѣль за личниятъ интересъ, така и предателство може да стане съ цѣль на личен интересъ. Много пжти се случаватъ, че хора предаватъ отечеството за пари. Отъ друга страна предателство се взима въ обширентъ смисълъ и трѣба въ всеки случай да се положи за него голѣмо наказание. Турскиятъ углавенъ кодексъ, по крайнѣй мѣръ, предвижда страшно наказание и мисли, че тамъ е наказание и съ смъртъ; но като нѣма у насъ смъртно наказание, то поне както каза г-нъ Министръ на Правосъдието, да редактираме първата статия така, че да влѣзе въ нея и понятието за предателство и тѣзи статия да остане само за повредата станала за подкупване и прочая.

Предсѣдатель: По този членъ има нѣколко предложения. Първото предложение е, съ което се съгласи г-нъ Министръ Каравеловъ, споредъ което да стане измѣнение по този членъ само въ годишнитѣ за наказание, именно отъ 1 до 10 години. Като първо предложение давамъ на вотирание. Който не приема 3-й членъ както е въ проекта съ измѣнение послѣдния редъ на годишнитѣ отъ 1 до 10 да си дигне ръката. (Никои). Значи прието.

Докладчикъ (Чете):

Бѣл. 1) Наказанията, които сѣ показани въ горѣпоменатитѣ три статии, винаги се придружаватъ съ лишние за до животъ отъ политическитѣ и граждански права, които сѣ изброени въ 29 и 31 чл. отъ от. наказателенъ законъ и освѣтъ туй съ вѣ анаграждане на повредата и загубитѣ, които сѣ причинени на Държавата чрезъ престѣплението дѣяние.

2) За по точно определение признаците на престъпленията които сж показани въ горнитѣ три статии, сждѣтъ се ръководи отъ наказ. законъ, а тѣй сжщо и отъ Конституцията.

Въ тѣзи двѣ бѣлѣжки сж измѣнени само статнитѣ съ думата членове.

М-ръ Каравеловъ: Гдѣто е казано отъ Конституцията, то ще се води съ духътъ на закона, какво е предателство или измѣна или каквото и да е; то ще се ръководи съ Конституцията.

П. Станчовъ: Въ тѣзи забѣлѣжки е казано, че освѣнъ като приеме наказание отъ закона подлежащия Министръ, то и трѣба да възнагради и повредата причинена на държавата. Азъ не зная да ли има такива Министри, които да сж въ състояние, като претърпятъ наказание да платятъ и причинената повреда. Азъ мисля, че му стига само наказанието. А ако би била само вредата такава, както пѣше да принесе Начевичъ съ 80,000 фр. за Хогде, то това е възможно; но иначе може да стане да не може той да плати.

М-ръ Каравеловъ: Сждията ще му продаде всичко и взима това, което има, а което нѣма, нѣма, и за другото ще каже да се проводи на волята Божия. Но което има ще му се вземе, защото дѣйствително той може да е спечелилъ много пари и за това е билъ предаденъ и на сждѣ и тѣзи пари трѣба да му се взематъ.

М-ръ Славейковъ: Трѣба да се опредѣли, защото той може да направи нѣкое предателство отъ което може да вземе много пари и съ които може послѣ претърпѣното наказание най добръ да живѣе. Знаемъ какво сж правила напр. турскитѣ чиновници въ времето на желѣзницата и въ други случаи. За това трѣба да плати пагубата на държавата и паритѣ трѣба да имъ се взематъ.

Никола Тошковъ: Азъ мисля пакъ да имъ се остави малко, да не имъ се взима всичко, нѣщо за дѣцата да се остави. (Голѣмъ смѣхъ.)

Предсѣдателъ: Който не приема бѣлѣжка 1 и 2 както стои въ проекта да си дигне ръката. (Никой.) (Приема се.)

Послѣдната редакция остава за утрѣ. Послѣ това има едно прошение отъ Тома Кърджиева, съ което нека да

му се даде отпускъ до свършване на настоящата сесия. Да се прочете.

Секр. Баларевъ: (Чете прошение отъ Тома Кърджиева, съ което моли да му се позволи отъ Н. Събрание отпускъ до свършване на настоящата сесия, по причина на домашни обстоятелства.)

Кърджиевъ: Азъ мисля, че Н. Събрание ще приеме моята просба, защото когато трѣгнахъ извѣстно е, че пристигнахъ късно. Причината, която ме задържа, бѣше че съпругата ми бѣше болна. Сега приемамъ телеграмма, че е въ по тежко положение. За туй моля, да ми се даде отпускъ.

Предсѣдателъ: Приема ли Н. Събрание да се даде отпускъ на г-на Тома Кърджиева? (Приема се.)

Недѣлковичъ: Азъ утрѣ ще предлага едно предложение за хранитѣ, облѣклото и други потребности на войската.

Дюкмеджиевъ: Азъ имамъ едно предложение на дневний редъ именно за Самоковското Богословско училище.

Предсѣдателъ: Това остава на дневний редъ за утрѣ. Има ли нѣкоя отъ комисииитѣ нѣщо готово?

П. Станчовъ: Тѣй като комисииитѣ сж заняти много, а при това има и частни засѣдания, то комисииитѣ нѣматъ достаточное време, за да работятъ; за това предлагамъ, ако е възможно, утрѣ да нѣма засѣдание за да се приготватъ комисииитѣ, а въ четвъртъкъ да има засѣдание.

М-ръ Славейковъ: Като има само 15 дена и като може да имаме само 10 или 11 засѣдания, а имаме толкова работа, то азъ мисля, че ще бжде по добръ да продължаваме засѣданията. Най сѣтнѣ комисииитѣ могатъ да се отдалечатъ въ време на засѣданието и да работятъ. Сега въ послѣдното време, азъ мисля, засѣданията да не прекъсваме тѣй бързо и да не празнуваме много.

Предсѣдателъ: Тогава на дневний редъ ще имаме четенне послѣдната редакция на приетий законъ. Послѣ иде предложението на г-на Недѣлковича и г-на Дюкмеджиева. Засѣданието за сега се затваря.

(Конецъ въ 4 часа 30 минути.)

Предсѣдателъ: **Н. Сукнаровъ.**

Подпредсѣдатели: { **С. Стамболовъ.**
 Т. Пановъ.

Секретари:

Ив. Даневъ.
Хр. Баларевъ.

В. П. Золотовъ.
Х. Бръснаровъ.

Р. Каролевъ.
Хр. Грънчаровъ.

Райчо Поповъ.
В. Радославовъ.

Управителъ на стенографическото бюро **А. Безеншекъ.**